

**NIEUWE GEGEVENS BETREFFENDE HET VOORKOMEN VAN *MONACHA*
CANTIANA LANGS DE SNELWEG A-7 IN NOORD-HOLLAND
 (EEN AANVULLEND BERICHT)**

door

H.K. Mienis

In de notitie over het voorkomen van de grote karthuiserslak *Monacha cantiana* (Montagu, 1803) langs de snelweg A-7 in Noord-Holland (Mienis, 1994) is helaas een van de drie nieuwe vindplaatsen op onverklaarbare wijze uit het overzicht verdwenen.* Het gaat hier om de meest zuidelijke vindplaats: kruising spoorlijn Zaandam-Purmerend en de A-7, westkant noordzijde viadukt (25 april 1994): veel lege, volwassen huisjes boven aan de helling en enkele levende, juveniele exemplaren beneden in de grasberm.

Dit is volgens mij vanuit een zoögeografisch oogpunt de belangrijkste vindplaats van *Monacha cantiana* langs de A-7. Spoorwegtracés vormen vaak een uniek droog biotoop in het anders nogal waterrijke Noordhollandse landschap. Door het relatief ongestoorde karakter van deze kunstmatige verspreidingswegen voor plant en dier (Koster, 1991) is het mogelijk dat de grote karthuiserslak zich niet alleen langs de A-7 door Noord-Holland verspreidt, maar ook langs de diverse spoorlijnen. Deze hypothese zal tijdens een volgend bezoek op haar waarde getoetst worden.

Summary

An additional note is given concerning one of the new localities of *Monacha cantiana* along the Highway A-7 in the province of North-Holland. This locality had been omitted, unfortunately, from the original published text.

Literatuur

- Koster, A., 1991. Spoorwegen, toevluchtsoord voor plant en dier. Natuurhist. Bibl. K.N.N.V., 54 Utrecht.
 Mienis, H.K., 1994. Nieuwe gegevens betreffende het voorkomen van *Monacha cantiana* langs de snelweg A-7 in Noord-Holland. Corresp.-blad Ned. Malac. Ver., 280: 131-132.

* Red: het boekkleed was net droog van een vorige huilbui... : excuses aan Henk Mienis.

Wetenschap is slakken te vlug af

Van een onzer verslaggevers

WAGENINGEN, maandag
Nederlandse wetenschappers hebben succesvol de strijd aangebonden tegen slakken. Niet met behulp van chemische middelen, maar met een parasiet waar slakken een gruwelijke hekel aan hebben.

De wetenschappelijke vondst lijkt zo waardevol dat van een doorbraak wordt gesproken in het biologisch bestrijden van slakken. Dit bleek tijdens een internationaal slakken symposium dat in Wageningen is gehouden door het Instituut voor Planteziektkundig Onderzoek, IPO-DLO.

Vooral de naaktslak is een steeds groter probleem voor de landbouw maar ook voor de volkstuinder. Menig slakrop, spruitje of kool

overleeft het bezoek van een naaktslak niet. Aardappels die in opslag zitten worden ook steeds vaker belaagd door slakken.

Dat de slak steeds verder oprukt komt door het sterk afgenomen gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen in de landbouw. Vooral het gebruik van grondontsmetters daalt sterk.

Tijdens het symposium bleek verder dat onderzoek wordt gedaan naar het voorspellen van slakkengedrag.

Door de korte termijn-weerberichten te volgen kunnen wetenschappers aangeven wat slakken gaan doen, eten, slapen of een eindje kruipen.

Ook is het mogelijk om slakken te voorzien van een zendertje zodat ze zijn te volgen op hun tocht door akkers en velden.

(De Telegraaf, april 1995. Ingestuurd door J. de Ligt, Kreileroord)